

Lotte

Eindelijk, na 40 jaar, is het er van gekomen en hebben we een bootje gekocht. Sinds november 2009 ligt Lotte in box 36 van de van Merlenhaven. Een Deense LM24 spitsgat en moet een combinatie zijn van varen op de motor, wat mijn vrouw graag wil en een stukje zeilen, wat mij weer mooi lijkt. Bovendien moeten we bescheiden beginnen hadden we besloten. We hebben de boot gevonden in Roermond waar ze terecht gekomen was na een leven van zo'n 25 jaar in Friesland. Alhoewel ze gestart is in Spaarndam via de importeur: de Rietpol. Nu is mijn waterervaring nog beperkt tot meevaren met vrienden en daarom leek het mij een goed idee om maar niet meteen van Roermond naar Heemstede te komen varen. Bovendien stond de winter voor de deur. Kortom via de weg is onze Lotte uiteindelijk veilig over gekomen.

Met regelmaat tijdens de winter nerveus gekeken of het wel goed ging met de sneeuw en de vorst. Heb ik de motor wel goed afgetapt ? houden de afsluiters het ? Zat er nou nog water in de WC ? Collega's met verschillende horrorverhalen helpen dan niet..... Maar goed, de zon schijnt weer, Lotte drijft nog en de oude Bukh bromt er weer op los.

Nu was de mast voor het wegtransport niet alleen gestreken maar ook volledig los gemaakt. Al weken ben ik aan het kijken hoe we die er weer slim rechtop kunnen zetten. Een beschrijving van de originele eigenaar spreekt over een heuse maststrijkinstallatie, maar ja, hoe werkt 'ie ? 17 April een stralende zaterdag morgen moest het dan maar gebeuren. Buurman Jan spreekt nog wat bemoedigende woorden toe: als je een handje nodig hebt moet je het maar zeggen..... De mast in positie brengen en vast zetten in de mastvoet was een fluitje van een cent. Daarna de volgende stappen bedenken: het overeind zetten.

Inmiddels is er een groepje ontstaan met stuurlieden op dat zonnige grasveldje.

Na lang beraad is er een plan waar ieder zich in kan vinden en wordt een poging ondernomen. Nadat er beweging in de mast komt lopen 2 stagen vast en moeten we weer even terug voor overleg. Kort daarop een 2e poging en ook dit gaat niet goed. Bovendien blijkt dat dit geen goeie actie in de smalle box 36 in geval dat het allemaal niet goed mocht gaan. Daar zijn we het dan ook meteen met elkaar over eens. Het schiet mij te binnen dat ik ook nog oude foto's had gekregen bij de boot met verschillende stappen van de gestreken mast. Terug naar huis en zoeken naar de foto's.

Met de foto's in de hand wordt de handleiding van de boot ook ineens een stuk duidelijker. Inmiddels is er zo veel vertrouwen dat een nieuwe poging niet kan uit blijven. Box 2 is leeg en ook de boxen er naast zodat we daar een veilige plek hebben om het experiment aan te gaan. Inmiddels is de groep stuurlieden flink groter geworden en komen de laatste slimme tips binnen. Stoeltjes worden in stelling gebracht op het gras en de plannen nog een keer doorgesproken. Vijf

minuten later en de mast staat strak overeind ! Een zucht van verlichting bij de verzekeringsmaatschappij en een spannende klus is weer geklaard. Nu alleen nog even terug naar box 36. En daar gaat het dan toch nog even mis! Op de heenweg met de mast nog plat niets aan de hand, maar terug met het windvaantje zo'n 11 meter boven het water is het even anders en gaan de overhangende bomen van onze overburen toch een rol spelen. Geloof dat ik meteen alle aandacht van de haven had. En het windvaantje, tja die moest toch nog een keer vervangen worden.

Een dag eerder was ik bij de jaarvergadering, waar heel duidelijk werd gesteld dat we een motorboot club zijn. Welnu, met vereende krachten blijken de motorboten hun hand niet om te draaien om een zeilboot op te tuigen. Zijn we toch gewoon een watersport club ?

Met dank voor alle hulp !

Coen Kruythof.

